

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά του

TF

Παρισταμένης της: Openbaar Ministerie,

Διατακτικό

Το άρθρο 2, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 273/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, περί των προδρόμων ουσιών των ναρκωτικών, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 1258/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2013,

έχει την έννοια ότι:

πρόσωπο το οποίο συμμετέχει, στο πλαίσιο παράνομης δραστηριότητας, στη διάθεση διαβαθμισμένων ουσιών στην αγορά εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν συνιστά «επιχείρηση», κατά την έννοια της εν λόγω διάταξης.

(¹) ΕΕ C 138 της 28.3.2022.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2022 — [αίτηση του Înalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινικές διαδικασίες κατά FX, CS, ND (C-859/19), BR, CS, DT, EU, FV, GW (C-926/19), CD, CLD, GLO, ȘDC, PVV (C-929/19)

[Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-859/19, C-926/19 και C-929/19 (¹), FX κ.λπ. (Αποτέλεσμα των αποφάσεων συνταγματικού δικαστηρίου III)]

[Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Καταπολέμηση της διαφθοράς – Προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης – Άρθρο 325, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ – Σύμβαση PIF – Απόφαση 2006/928/ΕΚ – Ποινικές διαδικασίες – Αποφάσεις του Curtea Constituțională (Συνταγματικού Δικαστηρίου, Ρουμανία) σχετικά με τη σύνθεση των δικαστικών σχηματισμών σε σοβαρές υποθέσεις διαφθοράς – Υποχρέωση των εθνικών δικαστών να διασφαλίζουν την πλήρη αποτελεσματικότητα των αποφάσεων του Curtea Constituțională (Συνταγματικού Δικαστηρίου) – Πειθαρχική ευθύνη των δικαστών σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με τις εν λόγω αποφάσεις – Εξουσία των δικαστών να αφήνουν ανεφάρμοστες αποφάσεις του Curtea Constituțională (Συνταγματικού Δικαστηρίου) οι οποίες δεν συνάδουν με το δίκαιο της Ένωσης – Αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης]

(2023/C 104/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Înalta Curte de Casație și Justiție

Ποινικές διαδικασίες ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

FX, CS, ND (C-859/19), BR, CS, DT, EU, FV, GW (C-926/19), CD, CLD, GLO, ȘDC, PVV (C-929/19)

Παρισταμένων των: Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție (C-859/19, C-926/19 και C-929/19), Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism — Structura Centrală (C-926/19), Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție (C-926/19), Agenția Națională de Administrare Fiscală (C-926/19 και C-929/19), HX (C-926/19), IY (C-926/19), SC Uranus Junior 2003 SRL (C-926/19), SC Complexul Energetic Oltenia SA (C-929/19),

Διατακτικό

1) Το άρθρο 325, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 2 της Σύμβασης η οποία καταρτίστηκε βάσει του άρθρου Κ.3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία υπεγράφη στις Βρυξέλλες, στις 26 Ιουλίου 1995, καθώς και η απόφαση 2006/928/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση μηχανισμού για τη συνεργασία και τον έλεγχο της προόδου στη Ρουμανία όσον αφορά την επίτευξη των ειδικών στόχων αναφοράς στους τομείς της δικαστικής μεταρρύθμισης και της καταπολέμησης της διαφθοράς,

έχουν την έννοια ότι:

αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση ή πρακτική κατά την οποία οι δικαστικές αποφάσεις επί υποθέσεων διαφθοράς και απάτης περί τον φόρο προστιθέμενης αξίας οι οποίες δεν εκδόθηκαν, σε πρώτο βαθμό, από ειδικευμένους για τέτοιες υποθέσεις δικαστικούς σχηματισμούς ή, σε δεύτερο βαθμό, από δικαστικούς σχηματισμούς στη σύνθεση των οποίων μετείχαν αποκλειστικά δικαστές ορισθέντες με κλήρωση πάσχουν απόλυτη ακυρότητα, με αποτέλεσμα οι οικείες υποθέσεις διαφθοράς και απάτης περί τον φόρο προστιθέμενης αξίας να πρέπει, ενδεχομένως κατόπιν ασκήσεως έκτακτου ένδικου μέσου κατά τελεσίδικων αποφάσεων, να επανεξετάζονται σε πρώτο και/ή δεύτερο βαθμό, καθόσον η εφαρμογή της εν λόγω εθνικής ρύθμισης ή πρακτικής μπορεί να δημιουργήσει συστημικό κίνδυνο ατιμωρησίας πράξεων οι οποίες στοιχειοθετούν σοβαρά αδικήματα απάτης σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης ή σοβαρά αδικήματα διαφθοράς εν γένει. Η υποχρέωση διασφάλισης αποτελεσματικών και αποτρεπτικών ποινικών κυρώσεων για τέτοια αδικήματα δεν απαλλάσσει το αιτούν δικαστήριο από τον έλεγχο του αναγκαίου σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων που κατοχυρώνονται στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι απαιτήσεις που απορρέουν από το εν λόγω άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, πρώτη περίοδος, δεν εμποδίζουν τη μη εφαρμογή τέτοιας εθνικής ρύθμισης ή πρακτικής εφόσον αυτή μπορεί να δημιουργήσει τέτοιο συστημικό κίνδυνο ατιμωρησίας.

- 2) Το άρθρο 2 και το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ καθώς και η απόφαση 2006/928

έχουν την έννοια ότι:

δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση ή πρακτική κατά την οποία τα τακτικά δικαστήρια δεσμεύονται από τις αποφάσεις του εθνικού συνταγματικού δικαστηρίου, υπό την προϋπόθεση ότι το εθνικό δίκαιο εγγυάται την ανεξαρτησία του δικαστηρίου αυτού έναντι, μεταξύ άλλων, της νομοθετικής και της εκτελεστικής εξουσίας, όπως απαιτείται από τις εν λόγω διατάξεις. Αντίθετως, οι συγκεκριμένες διατάξεις της Συνθήκης ΕΕ και η εν λόγω απόφαση έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση κατά την οποία οποιαδήποτε περίπτωση μη συμμόρφωσης των δικαστών των εθνικών τακτικών δικαστηρίων προς τις αποφάσεις του συνταγματικού δικαστηρίου μπορεί να επισύρει την πειθαρχική τους ευθύνη.

- 3) Η αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση ή πρακτική κατά την οποία τα εθνικά τακτικά δικαστήρια δεσμεύονται από τις αποφάσεις του εθνικού συνταγματικού δικαστηρίου και δεν δύναται, εξ αυτού του λόγου, να αφήσουν αυτεπαγγέλτως ανεφάρμοστη την απορρέουσα από τις εν λόγω αποφάσεις νομολογία, καίτοι θεωρούν, υπό το πρίσμα απόφασης του Δικαστηρίου, ότι η νομολογία αυτή είναι αντίθετη προς το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, το άρθρο 325, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ ή την απόφαση 2006/928, διότι άλλως οι δικαστές των εν λόγω δικαστηρίων διαπράττουν πειθαρχικό παράπτωμα.

(¹) ΕΕ C 201 της 15.6.2020.

Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 26ης Οκτωβρίου 2022 [αίτηση του Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře (Τσεχική Δημοκρατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — RegioJet a. s. κατά České dráhy a.s.

(Υπόθεση C-104/21 (¹), RegioJet)

(Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Άρθρο 267 ΣΛΕΕ – Έννοια του όρου «δικαστήριο» – Οργανικά και λειτουργικά κριτήρια – Άσκηση δικαιοδοτικών ή διοικητικών καθηκόντων – Οδηγία 2012/34/ΕΕ – Άρθρα 55 και 56 – Ενιαίος εθνικός ρυθμιστικός φορέας για τον σιδηροδρομικό τομέα – Ανεξάρτητη τομεακή αρχή ελέγχου – Δυνατότητα αυτεπάγγελτης ενέργειας – Εξουσία επιβολής κυρώσεων – Αποφάσεις δεκτικές ένδικης προσφυγής – Προδήλως απαράδεκτο της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως)

(2023/C 104/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

RegioJet a. s.

κατά

České dráhy a.s.